

Het afbeelden van perfins

(Jan L. Verhoeven; uit: Perfinpost nr. 74, aug. 2005)

Inleiding

De behoefte om perfins af te beelden bestaat al zolang als het verzamelen ervan. In oude publicaties over perfins komt men eerst met de hand getekende perfins tegen. Die zijn natuurlijk niet erg nauwkeurig en een slechte basis voor vergelijkingen.

Vervolgens werden de gaatjes van de perfin overgetrokken met potlood of inkt. Dan komt grafiet of inkt langs de randen van de gaatjes en dat is ongewenst. In oude verzamelingen kom je ze nog wel eens tegen.

Een volgende stap is het dupliceren van de perfins met allerlei soorten kopieerapparaten. Meestal krijg je daardoor witte gaatjes van de perfin op een donkere zegel achtergrond. Dat werkt ook niet zo lekker bij het vergelijken van de perfin met de afbeelding.

Een hele verbetering is het kopiëren met fotokopieerapparaten. Deze hebben dan weer het nadeel dat ook de zegelafbeelding wordt weergegeven. Daarom wordt veelal volstaan met een fotokopie van de achterzijde van een zegel. Het voordeel is dat de afbeelding dan zwarte gaatje tegen een witte ondergrond laat zien. Het nadeel is dat de perfin soms in spiegelbeeld staat.

Nu zijn er twee goede manieren voor het weergeven van een perfin met zwarte gaatjes tegen een witte ondergrond. Dit is namelijk de meest ideale manier om een nauwkeurige vergelijking tussen een zegel en de afbeelding mogelijk te maken.

De analoge "fotografische" methode

Hierbij wordt fotografisch een zogenaamde contactafdruk gemaakt.

Daarvoor heb je het volgende nodig. Fotopapier, een glasplaatje, een lichtbron, fotopapierontwikkelaar, fixeervloeistof en natuurlijk de perfin waarvan je de foto wilt maken.

Op het fotopapier (de goede kant boven) leg je de perfin. Let hierbij op dat de perfin goed kan worden weergegeven en niet in spiegelbeeld. Op de perfin het glasplaatje zodat de postzegel vlak komt te liggen anders ontstaat een onnauwkeurige afbeelding door het strijklicht dat langs de zegel schijnt.

Dan wordt de lichtbron ontstoken. Dat kan een gewone gloeilamp zijn. Daar moet dan wel een dimmer op worden aangesloten. Een gloeilamp geeft namelijk te veel licht zodat de zegel met meestal het stempel doorschijnt. Ook blijkt in de praktijk dat de verschillende papiersoorten van de postzegel verschillend doorschijnen.

Zelf gebruik ik voor het belichten een fotovergrotingsapparaat. Daarin zit een dimmer, de mogelijkheid om de afstand tot de lichtbron te variëren en de belichtingstijd in te stellen.

Proefondervindelijk heb ik vastgesteld dat de belichtingstijd bij bepaalde instellingen 7 seconden is voor een optimaal resultaat.

Na het belichten dompelt men het fotopapier in de ontwikkelaar. Het is altijd weer heel aardig om te zien hoe de perfin zich dan openbaart. Dit duurt ongeveer een halve minuut.

Daarna dompel je de foto enige minuten in het fixeerbad en vervolgens moet de foto nog een tijdje worden afgespoeld in schoon water. Na het drogen is de foto klaar.

Het hoeft geen nadere toelichting dat de meeste handelingen in een zogenaamde donkere kamer moeten plaatsvinden.

Met een goed gekozen instelling van de belichtingstijd kunnen veel perfins (zo groot als het fotopapier is) tegelijk worden gefotografeerd.

Een nadeel van deze methode is dat het nogal omslachtig is en relatief veel tijd kost. De ontwikkeling van het digitaal fotograferen heeft de laatste tijd een grote vlucht genomen. Daardoor zijn het fotopapier en de benodigde chemicaliën steeds moeilijker te verkrijgen of te oud (over de datum) om te gebruiken. Overigens kan je de chemicaliën ook zelf samenstellen, maar dan hebben we het over andere zaken.

Ik heb deze methode een groot aantal jaren gebruikt, maar mede door bovengenoemde problemen ben ik overgegaan op een methode met de computer.

De digitale methode

Voor een eigentijdse methode om de perfin af te beelden heeft men een computer met geschikte software, een goede scanner en een printer nodig.

Op de scanner scan je de achterzijde van de perfin en schrijft deze weg in .jpg format. Met een goed foto bewerkingsprogramma, ik gebruik daarvoor Adobe Photoshop CS, kan je de scan nu gaan bewerken.

Aantekeningen op de achterzijde van de zegel en eventueel doorschijnende stempels kunnen met de gum functie worden wegpoetst, zodat een mooie witte achterzijde met zwarte gaatjes overblijft.

Als deze werkwijze te veel priegelwerk met zich meebrengt kan je de perfin ook bijvoorbeeld op 200% scannen en daarna de afdruk met dezelfde factor verkleinen.

Als de perfin nu in spiegelbeeld wordt getoond, bij pako's is dat zodoende altijd, kan men met de horizontale rotatiefunctie dat met een muisklik goedzetten.

Met de printer maakt men vervolgens de afdruk.

Ik hoop dat de perfin in het vervolg duidelijk worden afgebeeld. Vooral in buitenlandse publicaties ontbreekt het daar wel eens aan. Met name in Engeland en in de USA maakt men er nog steeds "een potje van".